ROMÂNIA PENTRU HRISTOS

Romania for Christ

Iulie - Septembrie 2020

Maranata! Domnul nostru vine !

Buletin de informare, încurajare la misiune și sprijin pastoral
P.O. Box 2329, Pleasant Hill, California 94523

Închinare la Biserica Baptistă „Sfânta Treime" din Piatra Neamț (Marin Țifrea)

— Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr.

— Știu, i-a zis femeia, că are să vină Mesia, (căruia I se zise Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.

Isus i-a zis:

— Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.

Evanghelia după Ioan 4:23-26

Din Tezaurul Stuparului

Albinele Libere 100%

„Ci voi veţi primi o putere, când Se va pogorî Duhul Sfânt peste voi, şi-Mi veţi fi martori...” (Fapte 1:8).

S-ar putea să pară curios că albinele nu merg două împreună. Odată devenită matură, fiecare albină pornește pe cont propiu în lumea necunoscută să caute nectar. Poate fi găsită la o distanță de treizeci de kilometrii căutând un singur lucru, hrană pentru familia ei. Nimenea din stupină nu supraveghează zborul ei, nimenea nu o caută dacă se pierde, ea are totul în natura ei, ea e născută în familia de albine și are libertate totală. În caracterul ei domnește un singur scop: „Ce pot face pentru familia mea”. Dacă aduce nectar, sau polen, dacă aduce propolis, sau apă, ea și-a făcut doar datoria.

Albina poate fi asemănată cu celulele din corpul uman, zilnic se nasc, zilnic mor, organismul (stupul) își contină existența. Ele s-au născut în familia care de milenii îi respectă scopul pentru care a fost creată. Cu orce preț în orice vreme ea rămâne albină.

Comparându-mă cu opera mareață și adimensională a lucrării lui Dumnezeu, prin harul dăruit prin jertfa Domnului Isus, mă simt o celulă enorm de mică. Ce mă fascinează e faptul că fiecare celulă dacă e în Hristos este o făptură nouă, având în totalitate caracterul Creatorului ei. Acest trup al Mântuitorului are libertate totală și nu-și pierde identitatea, pentru că e născut din nemurire. Apostolul spune, a trăi este câștig, a murii este Hristos. Adevarații creștini, oriunde ar fi ei, lucrază pentru Hristos, adună în Hristos, mor pentru Hiristos. Ori vii ori morți ei sunt biruitori. Capul făpturilor noi i-a trimis în lume cu promisiunea că El este în ei și ei în El, așezați în locurile cerești. Pavel spune că taina aceasta este mare, vorbind de Hristos și biserica Lui. Să revizuim umbletele noastre în fața hotărârii divine care ne-a născut din Dumnezeu. O clipă e deajuns să vedem ce facem cu libertatea de a lucra sau de a lâncezi, a construi în cer, a grăbi venirea Lui, sau a mai zăbovi puțin.

Familiile de albine au în coșnița lor o sumedenie de trântori. Ei trăiesc bine, mănâncă tot ce e bun și proaspăt, se odihnesc și ies la plimbare numai în orele de prânz, și numai când temperatura e potrivită, 99% din ei sunt nefolositori. Dar, nu uitați, că atunci când vine toamna ei sunt forțați să rămână afară. Pentru unii din noi se apropie toamna vieții, pentru biserică se apropie venirea Domnului, cum stăm cu undelemnul?

Azi se mai poate primi mântuirea prin har, prin credință, azi se mai poate lucra în ogorul Domnului, mâine nimeni nu are garanția că unul din aceste lucruri mai pot fi posibile. Când trâmbița va suna, pentru unii va fi prea târziu. Să dăm năvală, este cuvântul pentru noi (astăzi) și să lucrăm cu râvnă în lucrarea Lui. Amin.

Stuparul

Vremea de Criză – Vreme de Oportunități

Neemia 4:1-14; Mat. 28:19

„...luptați pentru frații voștri, pentru fiii voștri și fetele voastre..." (Neemia 4:14)

Întotdeauna au fost și întotdeauna vor fi crize de un fel sau de altul, crize în care Dumnezeu îsi împlinește planurile Lui minunate, planuri neînțelese de noi în cea mai mare parte, dar pe care ni le descoperă, la timpul hotărât de El. Mesajul de astăzi mă rog lui Dumnezeu să fie unul cu folos pentru noi. Avem multe întrebări cu privire la multe lucruri, dar trăim o vreme în care încercăm să pricepem lucrurile din punct de vedere duhovnicesc. E normal să ne întrebăm: — De ce a îngăduit Dumnezeu această vreme de criză pe tot pământul? — Prin această criză, are El un mesaj pentru fiecare om de pe fața pământului, prin lucrurile care se întâmplă chiar acum? Dar e la fel de normal să ne întrebăm: — De ce a îngăduit El ca, și noi copiii Lui, să fim părtași la această criză? — Care este mesajul lui Dumnezeu pentru fiecare din noi?

O privire retrospectivă în cartea lui Neemia ne ajută să vedem și să învătăm de la el, lucrurile practicate de el în căutarea înțelegerii voiei lui Dumnezeu. Să invățăm de la Neemia cât de eficient este sa întelegem voia lui Dumnezeu cu privire la noi la fiecare în parte, atunci când Îl căutăm prin:

1. Post si Rugăciunea: Vremea de criză de acum, este si trebuie să fie și pentru noi un timp de post și rugăciune cu stăruință inaintea lui Dumnezeu. Neemia s-a rugat și a postit: *„Când am auzit aceste lucruri, am şezut jos, am plâns, şi m-am jelit multe zile. Am postit şi m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor."* (Neemia 1:4).

Știrile care circulă și evenimentele fiecărei zile, nu au darul sa ne aducă nimic bun. Domnul este singurul care ne poate grăi și nouă: „Pace vouă!" El vrea să ne descopere în mod personal, care este voia Lui, cu privire la anumite lucruri pe care vrea să le schimbe în viața noastră sau prin viața noastră.

2. Pocăința personală: Vremea aceasta este și trebuie să fie pentru noi pentru fiecare o vreme de pocăință. Neemia și-a mărturisit păcatele și nu i-a fost greu să se pocăiască înaintea lui Dumnezeu: *„...căci eu şi casa tatălui meu am păcătuit. Te-am supărat, şi n-am păzit poruncile Tale…"*

Pocăința noastră, a pocăiților, nu trebuie să fie un lucru rar și doar pentru vremea de criză. Întotdeauna avem de ce să ne pocăim și cu atât mai mult acum cand ni se oferă această ocazie, în vreme de criza.

Botez la Piatra Neamț: fotografia din stânga: Iulian Tătaru (profesor de franceză), și Dorel Simion (care dorea să se călugărească, dar a părăsit dezamăgit mănăstirea). Fotografia din dreapta: Denisa Blanariu, Cristina Boboc, și Petru Grădinaru. (Marin Țifrea)

3. Viziune și Acțiune: Vremea aceasta este și pentru noi o vreme de căutare a voiei lui Dumnezeu cu privire la lucrurile în care El vrea să ne implicăm în lucrarea Lui, sau, să întărim implicarea noastră, mai mult decât până acum. Neemia a înteles că el nu trăiește doar ca să toarne vin în paharul împăratului ci are o menire mai înaltă decât aceasta, de aceea și-a riscat viața și a hotărât să se implice în planuri mari pentru Dumnezeu. El își începe lucrarea cu o rugăciune pe care și noi o folosim foarte des: *„Dă astăzi izbândă robului Tău…”* (Neemia 1:11b)

Pentru Neemia ar fi fost mult mai comfortabil să fi rămas la curtea împăratului, unde ar fi avut o viață fără greutăți, dar întrebarea rămâne, ar fi fost și o viață împlinită? Viziunea fără acțiune este cea care produce si astăzi visători. Neemia nu a vrut să se lase în cursa aceasta, doar să viseze ce extraordinar ar fi, ca Ierusalimul să aibe ziduri. El a devenit un om de acțiune și s-a implicat în această lucrare.

Viziunea însoțită de acțiune produce misionari. Viziune si acțiune, aceasta este deviza misionarilor din toate vremurile și aceasta este si deviza noastră după porunca Domnului Isus. Noi suntem și trebuie să fim misionari, într-o vreme în care, oamenii sunt mai căzuți si mai dărâmați în păcat decât au fost zidurile dărâmate ale Ierusalimului. Lucrarea extraordinară pe care Dumnezeu a săvârşit-o prin Neemia şi prin cei din vremea lui, stă marturie pentru noi și ne arată că, Dumnezeu poate să facă lucruri mari pentru și prin cei ce se pun la dispoziţia Lui. Dumnezeu le-a trezit duhul celor de atunci, ca să-şi vadă starea, să strige la El după ajutor şi să fie gata să lucreze şi să lupte pentru onoarea Domnului şi pentru binele fiilor şi ficelor lor.

Așa cum se întâmplă de regulă când poporul Domnului se trezește, caută Fața Domnului şi doreşte să umble în voia lui Dumnezeu, lucrul acesta este văzut de cei de afară, care, în cazul acesta au trebuit sa recunoască pe Dumnezeul lui Israel, tăria brațului Său, puterea voiei Sale, Dumnezeul Căruia nu poate nimeni să I se împotrivească şi să aibă câştig de cauză.

Viziunea noastră și acțiunea noastră corelata cu voia lui Dumnezeu, va garanta reușita lucrării pe care Duhul lui Dumnezeu o săvârșește prin noi, în ciuda limitelor noastre și în ciuda tuturor împotrivirilor vrășmașe. Biruința este a Domnului acum ca și atunci:

I. Lucrarea lui Dumnezeu întâmpină greutăţi şi se face cu sacrificii

În cazul lui Neemia, avem de-a face cu o lucrare inspirată de Dumnezeu, pe care a voit să o ducă la îndeplinire şi ne fascinează felul de lucru al lui Dumnezeu. De reținut sunt câteva lucruri:

O lucrare după voia lui Dumnezeu începe cu un om: Întotdeauna începutul lucrării e foarte important. Atunci când este un început dupa voia lui Dumnezeu,

---

Studiu biblic, părtășie și rugăciune, la Solca, în vreme de pandemie și distanțare socială.

direcţia dată în lucrare e esenţială pentru felul în care această lucrare va continua. Dumnezeu a trezit duhul lui Neemia care posteşte şi se roagă şi Dumnezeu ii descoperă fiecare pas pe care trebuie să-l facă.

E minunat să vedem că acesta este felul de lucru al lui Dumnezeu care ne descoperă doar câte un pas odată. Trezirea de la Ierusalim începe cu un om care s-a pus la dispoziţia lui Dumnezeu şi care este un catalizator pentru rămăşita scăpată din robie. La îndemnul lui Neemia, toţi s-au întărit în hotărarea de a zidi. Dumnezeu nu și-a schimbat felul de lucru: poți fi și tu omul folosit de Dumnezeu.

O lucrare după voia lui Dumnezeu nu se face cu vase murdare: N-a trebuit să treacă foarte multă vreme ca Neemia şi tovaraşii lui să stabilească un principiu care e valabil şi azi, şi anume că lucrarea lui Dumnezeu se face cu vase curate: Nu pot fi folosite în lucrare lui Dumnezeu vase străine: Tobia, Sambalat şi Gherşom, erau vase străine. Nu pot fi folosite vase compromise și vândute pe bani: Noadia proorociţa şi Şemaia erau vase murdare (Neem.: 6:10-14). Toţi aceştia căutau să zădărnicească lucrarea lui Dumnezeu. Dumnezeu Se folosește de vase curate.

O lucrare după voia lui Dumnezeu nu se face fără necazuri și greutăţi: Opoziţia din partea lumii este semnul clar că lucrarea este pe drumul cel bun şia mănuntul acesta ne face să fim mai hotărâţi şi persistenţi în lucrarea lui Dumnezeu. Neemia şi tovarăşii lui nu s-au descurajat de împotrivirile dușmanilor ci au fost parcă şi mai doritori sa urgenteze lucrările de zidire în ciuda împotrivirii vrăsmaşe. Domnul Isus ne-a spus lucrul acesta și nouă: „În lume veţi avea necazuri; dar îndrăzniţi, Eu am biruit lumea." (Ioan 16:33b). Apostolul Pavel, și toți ceilalti apostoli, precum și cei ce au urmat după ei, până la noi au avut parte de multe necazuri dar Dumnezeu le-a dat biruință. El nu s-a schimbat, și în vremea noastră, biruința este a Domnului.

O lucrare după voia lui Dumnezeu îşi are particularităţile ei: Cuvântul ne spune că lucrarea mergea greoi întrucât, „dărâmăturile erau multe…" (v 10). Atunci când iniţiatorul lucrării este Dumnezeu, chiar greutăţile acestea caracteristice fiecărei lucrări în parte, pot să fie identificate şi biruite pentru că Cel ce dă putere pentru fiecare slujbă, este Dumnezeu.

O lucrare după voia lui Dumnezeu începe în dreptul casei noastre: Când Dumnezeu trezeşte pe poporul Său, punerea în ordine a lucrurilor începe din dreptul casei fiecaruia şi fiecare primeşte această înțelegere.

II. Postul şi Rugăciunea, împletite cu Hărnicia şi Vegherea sunt esenţiale

Pentru Neemia şi tovarăşii lui de lucru şi de luptă au fost foarte importante câteva lucruri în această lucrare:

O căsătorie în vreme de pandemie…
afară în grădină,
sub cerul liber,
în drum spre Patria de sus:
Liviu și Denisa Duculei

1. Postul și Rugaciunea pe bază continuă: *„Ne-am rugat Domnului”* Neemia s-a rugat şi a postit (Neemia (1:4), poporul s-a rugat (Neem. 4 9) şi a strigat către Dumnezeu întrucât vrăjmasul se frământa din toate puterile şi plănuia tot felul de rele împotriva celor ce lucrau. Lucrurile acestea au rămas neschimbate întrucât şi vrăjmasul sufletelor noastre se frământă şi dă târcoale. Singurul mijloc prin care-l putem birui, este prin rugăciune şi post, împotrivindu-ne lui tari în credintă.

2. Hărnicia și Sacrificiul pe bază continuă: *„Poporul lucra cu tragere de inimă”*. Hărnicia în lucrarea lui Dumnezeu este unul din lucrurile cheie, care nu poate să treacă neobservat. Ei aveau un scop sfânt, o misiune sfânta şi o determinare pe care numai Dumnezeu a pus-o în inimile lor. Niciunul dintre ei nu vroia sa vadă dărâmături în dreptul casei lui. Niciunul din ei nu vroia să știe că a mai rămas vreo piatră sub praf şi moloz. În ciuda lipsurilor de multe feluri ei lucrau din greu în lucrarea lui Dumnezeu. Avem de învățat de la ei și în această privință.

3. Vegherea și Apărarea pe bază continuă: *„Am pus o strajă”*. Poporul lui Dumnezeu lucrează dar şi veghează. Straja pe care ei au așezat-o era o strajă permanentă, zi şi noapte straja aceasta veghea ca, vrăsmasul să nu intre şi să facă vreo pagubă. Avem de învățat de la ei și în această privință și noi putem să veghem (vezi 1Petru 5:8).

III. Conștiența că Dumnezeu lucrează şi astăzi la fel ca atunci

Suntem chemaţi să învățăm de la ei şi să vedem că atunci când Dumnezeu vrea să facă o lucrare, El face și astăzi să se întâmple câteva lucruri:

1. Și astăzi ca și atunci - Lucrarea Lui începe cu un om: Lucrarea ta începe cu tine și lucrarea mea începe cu mine. E minunat cum El împletește în chip tainic lucrarea noastră a tuturor ca să-și desăvârșească planul Lui.

2. Și astăzi ca și atunci - Domnul sensibilizează vasele pe care vrea să le folosească şi să le echipeze pentru slujbă: Neemia a primit înțelegerea realităţii de la Ierusalim şi dorinţa să se implice în mod direct în această lucrare. Alții i-au urmat. *Doamne, te rugăm să ne deschizi ochii să vedem ceea ce vrei să vedem şi echipează-ne pentru lucrarea pe care vrei să o înfăptuieşti prin noi prin fiecare!*

3. Și astăzi ca și atunci - Dumnezeu pune pe inima lucrătorilor lui dorinţa de rugăciune şi post pe bază permanentă: Neemia a plâns, s-a jelit, a postit, s-a rugat şi a folosit uşile deschise de Dumnezeu. *Doamne, aprinde-ne pentru Tine şi pune în noi dorinţa să fim luptători în rugăciune şi în post pentru ca lucrarea ta să se facă cu putere de sus şi cu rezultate care să te proslăvească pe Tine.*

4. Și astăzi ca și atunci - Dumnezeu dăruieşte unitate de acţiune: Noi toţi avem câteva lucruri în comun care ne motivează să ne sprijinim unii pe alţii în lucrare şi în rugăciune şi să sprijinim lucrarea lui Dumnezeu prin implicarea noastră, oriunde se afla ea: Avem un vrăjmaș care trebuie biruit în fiecare clipă de aceea

---

4 ian. 2020 – Botez la Fălticeni, (înainte de restricții)

toţi suntem chemaţi să veghem. Avem aceleaşi împotriviri din partea lumii de aceea toţi suntem chemaţi să nu iubim lucrurile din lume căci aceasta înseamnă vrăjmăşie împotriva lui Dumnezeu. Noi toţi avem aceeaşi chemare şi răspundere înaintea lui Dumnezeu, pentru fraţii noştri, pentru fii şi ficele noastre. Toţi am primit porunca să ducem Evanghelia la orice făptură : *„Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile”* (Mat. 28:19a). Domnul așteaptă să ducem misiunea aceasta la bun sfârşit așa cum generaţiile trecute au adus Evanghelia pană la noi. Noi toţi aşteptăm pe Domnul Isus să vină şi vrem să fim gata, atât noi cât şi cei de lângă noi, gata să-L întampinăm cu bucurie atunci când va veni.

În această deosebită lucrare pe care Dumnezeu a pus-o pe umerii noștri e timpul să ne reluăm locul nostru de veghe prin post şi rugăciune şi să fim harnici şi sârguincioși în lucrarea Lui glorioasă.

E normal să dorim să fim la dispoziția lui Dumnezeu: E normal să dorim să fim mai folositori în lucrarea Lui, şi e normal să-L rugăm pe El să ne arate locul unde Domnul ne poate folosi şi mai mult în marea Lui lucrare, în ridicarea celor care au nevoie de ridicare, în îmbărbătarea celor ce ce au nevoie de îmbărbătare şi în ducerea Evangheliei în locurile unde Cuvântul pătrunde greu.

Dar e și mai normal să ne aducem aminte că: Neamul nostru românesc este pierdut în datini şi în obiceiuri, şi de la noi se aşteaptă să ne pese de ei şi să avem pe inima noastră, sufletele în locurile ne-evanghelizate din tară şi pe oamenii aceia care stau departe de EL şi să ne jertfim pentru ei, de dragul Domnului Isus şi de dragul lor.

Doamne, Te rugăm acum, când încă este proaspătă Aniversarea Pogorârii Duhului Sfant, te rugăm să dai putere copiilor Tăi care lucrează cu Evanghelia pretutindeni și nu în ultimul rând în Romania, să poată să le vestească din plin pe Hristosul mort pentru păcatele noastre şi care a înviat pentru că am fost socotiţi neprihăniţi şi astfel mulţi să creadă şi să fie mântuiţi, iar nouă celor ce ne-ai umplut de binecuvântări de tot felul, te rugăm să ne dai putere să-i susţinem în această lucrare cu beneficii vecinice pentru toţi.

Doamne, pune în inima noastră acelaşi foc sfânt, pe care L-ai pus pe inima lui Neemia atunci şi pe inima apostolilor la Rusalii și arată-ne cum să ne cheltuim anii cu rost în slujba Ta în aşteptarea Venirii Tale Glorioase. Amin.

Costel Cristea

O familie (cinci suflete, dintre care un băieţaș de patru ani) din satul Băneasa, jud. Constanța, a pierdut totul într-un incendiu. Biserica Baptistă „Sfânta Treime” din Medgidia îi ajută să-și refacă viața și condițiile de trai. Au nevoie de ajutor.

AUR, ARGINT . . . ȘI PUTERE

Atunci Petru i-a zis: „Argint şi aur, n-am; dar ce am, îţi dau: În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te şi umblă!“ Faptele Apostolilor 3:6

Probabil că sunteți familiarizați cu o expresie ce umblă printre evanghelici, și nu numai; spusă din frustrarea neputințelor prezente ale bisericii și privind în trecutul ei din perioada apostolică - Altădată Biserica nu avea "aur și argint" dar avea putere; acum are suficient "aur și argint" dar nu mai are putere - trimitere clară la versetul din Faptele Apostolilor capitolul 3 și la anemică lucrare făcută azi de diserică.

Ori de câte ori aud o astfel de remarcă în discuția unor frați ea este făcută din profunda amărăciune și dezamăgire față de neajunsurile și neputințele bisericii — a se înțelege că biserica suntem noi și nu alții —, deși tendința e ca în astfel de situații să ne disociem de biserică și să ne plasăm într-o lumină favorabilă nouă... noi ne pricepem, noi, facem, noi putem dar alți nu.

Îngăduiți-mi în câteva cuvinte să argumentez de ce cred eu că această expresie e rostită ieftin și e un mare neadevăr (minciună) rostit chiar de credincioși aducând un mare prejudiciu bisericii azi.

Haideți să le luăm pe rând și o să o facem pornind din trecut spre prezent. Așadar, mai întâi să vedem dacă biserica în perioada ei de după Rusalii avea sau nu bani (aur și argint). Unii spun azi ca atunci biserica nu avea bani dar avea putere (Fapte 3:6) și prin aceasta se insinuează că puterea vine din sărăcia bisericii și că bogăția ei (a bisericii) împiedică puterea să coboare din Cer. Nimic mai fals. Să fie oare chiar așa ...? La o privire de ansamblu aruncată peste cartea Faptele Apostolilor se observă limpede că în vremea bisericii primare Dumnezeu Se manifesta prin apostoli cu mari minuni și semne - multă putere, ceea ce găsesc însă nedrept în expresia pomenită mai devreme este că biserica n-avea bani. Ultima parte a capitolului 2 din Fapte, pe lângă multe alte detalii ni se oferă unul ce aparent e neimportant și nici relevant pentru noi azi. De aceea din acest text predicăm cu precădere din versetul 42 subliniind cei patru stâlpi ai bisericii - învățătura apostolilor, legătura frățească, frângerea pâinii și rugăciunea - lăsând neexplorat ceea ce urmează. — "Ei stăruiau în învăţătura apostolilor, în legătura frăţească, în frîngerea pînii, şi în rugăciuni. Fiecare era plin de frică, şi prin

Adunarea din Humoreni, jud. Suceava, în condițiile pandemiei

apostoli se făceau multe minuni şi semne. Toţi cei ce credeau, erau împreună la un loc, şi aveau* toate de obşte. Îşi vindeau ogoarele şi averile, şi banii îi împărţeau între toţi, după nevoile fiecăruia. Toţi împreună erau nelipsiţi de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă, şi luau hrana, cu bucurie şi curăţie de inimă. Ei lăudau pe Dumnezeu, şi erau plăcuţi înaintea întregului norod. Şi Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mîntuiţi." (Fapte 2:42-47).

Deci, să fie limpede pentru noi toți - biserica primară avea putere doar prin Isus (în Numele Lui ...) și de asta nimeni nu se îndoiește, dar avea și bani. Biserica primară nu era săracă, se vindeau proprietăți (ogoare și averi) iar banii erau donați/dăruiți spre administrare apostolilor, bisericii deci. Duhul Sfânt insistă și prin evanghelistul Luca, autorul acestei cărți minunate - Faptele Apostolilor - continuă să ne asigure că ceea ce am citit în finalul capitolului 2 nu e singular. Capitolul 4 se încheie în același fel - Barnaba a vândut un ogor și a adus banii punându-i "la picioarele apostolilor". - "Mulţimea celor ce crezuseră, era o inimă şi un suflet. Niciunul nu zicea că averile lui sunt ale lui, ci aveau toate de obşte. Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Şi un mare har era peste toţi. Căci nu era niciunul printre ei, care să ducă lipsă: toţi cei ce aveau ogoare sau case, le vindeau, aduceau preţul lucrurilor vîndute, şi-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărţea fiecăruia după cum avea nevoie. Iosif, numit de apostoli şi Barnaba, adică, în tîlmăcire, fiul mîngîierii, un Levit, de neam din Cipru, a vîndut un ogor, pe care-l avea, a adus banii, şi i-a pus la picioarele apostolilor." (Fapte 4:32-37).

Capitolul 5 începe în aceeași cheie a spiritului vremii - vindeau ogoare/averi și banii îi puneau la picioarele apostolilor - ceea ce ne asigură că astfel de întâmplări în biserica primului veac era normă de viață și nu excepție, și vorbesc de practica avutului de obște, nu de experiența cu Anania și Safira. „Dar un om, numit Anania, a vîndut o moşioară, cu nevastă-sa Safira, şi a oprit o parte din preţ, cu ştirea nevestei lui; apoi a adus partea cealaltă, şi a pus-o la picioarele apostolilor." (Fapte 5:1-2).

Așadar, atunci când privim la spiritul și practicile bisericii primare drept ar fi nu să dorim doar puterea ci și spiritul generos al fraților de atunci. Ce ziceți ...? Nu e așa că suntem selectivi atunci când vine vorba de ce să practicăm și ce nu; ce e aplicabil azi și ce nu? În nici un caz nu cred și nu chem pe nimeni la a folosi azi practica bisericii primare, o practică ce a fost specifică acelei vremi și de folos bisericii în acel context socio-politic, dar cred cu tărie că spiritul bisericii primare trebuie reaprins în noi, regăsit dacă l-am pierdut, și trăit cu convingere.

Datorită faptului că azi tot mai puțin suntem însuflețiți în Lucrare de acest

Frații împart ajutoare sătenilor din Istria, jud. Constanța (Daniel Topciu)

spirit/duh al bisericii primare ajungem să privim neputincioșii cum lucrarea de înaintare a Evangheliei suferă cumplit. Iată așadar, dragii mei, de ce cred că expresia din începutul acestui articol e o nedreptate făcută bisericii. Da, am arătat mai devreme că biserica primară avea bani și puterea accesată în Numele lui Isus și folosită pentru Gloria Lui manifestându-se în vindecări și binefaceri de tot felul; biserica de azi nu prea are bani și puterea promisă de Hristos (vezi Matei 28:18-20) nu e folosită de noi așa cum ar trebui. Deci, biserica primară avea bani și cea de azi nu prea.

Ce-i de făcut, dragii mei, pentru ca biserica să aibă și bani și putere? Ca și în primul veac și azi Lucrarea lui Dumnezeu înaintează prin Puterea Sa și cu banii noștri. Atunci, credincioși ca Barnaba (și chiar Anania și Safiraau adus banii lor, însă n-a fost suficient! poate altădată vorbim și despre ce bani primește Domnul), și mulți alții, ca macedonienii de exemplu… iar azi, eu și cu tine. Dacă deci ești în asentimentul meu că Lucrarea lui Dumnezeu, suferă din pricina lipsei de bani, te invit să redescoperim în noi spiritul dragostei dintâi și să facem posibil ca Evanghelia să înainteze. Lucrarea are nevoie de putere, fără nici o îndoială, dar și de bani deopotrivă. Asemenea unei bărci ce înaintează pe apă mânată de cele două vâsle, așa cred că și Lucrarea Evangheliei va înainta prin puterea venită de la Domnul și cu banii noștri. E nedrept ca astăzi să ne scuzăm lipsa de rod și să dăm vina pe Domnul care nu ne dă din puterea Sa, atâta vreme cât noi privim egoist doar la nevoile noastre și nu dăm mai nimic Lucrării. Când vom îndrăzni să dăm generos vom descoperi că Dumnezeu onorează credință noastră deschizând zăgazurile Cerurilor și ne va da din Puterea Sa o măsură dublă. E plăcerea Lui, interesul Lui și spre bucuria noastră oferită puterea în Lucrare.

Biserica zilelor noastre, biserica generației tale, trebuie să semene cu biserica primară în spiritul ei (stăruiau, nelipsiți, puneau banii la picioarele apostolilor). De aceea, dacă ei aveau putere și bani, cred că și Lucrarea Domnului azi poate avea și bani și Putere!

Rugăciunea mea este: „Inspiră, Doamne, pe credincioșii Tăi în locurile unde i-ai pus, să facă totul de dragul Tău și pentru Gloria Ta cu tot ce sunt și tot ce au!

Ovidiu Rauca, San Francisco, CA

„Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!” (Psalmul 50:15). Uneori lecțiile pe care Dumnezeu vrea să le învățăm sunt grele. Dar El întotdeauna ne dă puteri noi ca să trecem biruitori prin orice încercare. John Bunyan în *Călătoria Ceștinului* descrie drumul nostru plin de încercări când plecăm din Cetatea Pierzării spre Cetatea de Sus. Nu e ușor drumul credinței care trece pe la Muntele Ispitirilor, prin Mlaștina Desnădejdii, prin temnița din Târgul Deșertăciunilor, prin Valea Umbrei Morții, sau prin cuptorul aprins din valea Dura. Ne-ar place să găsim un alt drum, unul care să ocolească toții munții de greutăți și văile de disperare, fără încercări și pericole, dar nu se poate. Cântările noastre ne dau averismente: „Calea crucii duce-n cer...” „Pe calea îngustă e luptă...” „Mult e strâmt și-anevoios drumul ce la cer ne poartă...” Dar tot în cântările pe care le avem de la înaintașii noștri avem și încurajaraea binecuvântată: „Din strâmtori în bucurii alerg Isus la Tine,” „Vreau s-am pe Isus cu mine, că nu pot merge singur...”, „Dacă ești purtat de valul furios...”, „Îmi pun nădejdea-n Tine, Isuse Salvator!”, și multe altele. Să mergem plini de curaj, căci Domnul e cu noi, și merge înaintea noastră!

„Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi”! Atunci, când guști izbăvirea Domnului, poți cânta cu adevărat Domnului, „Ce mare ești, ce mare ești!” Atunci ne vom da seama că Dumnezeu a făcut ca ziua necazului să devină ziua bucuriei, ziua durerii să fie ziua vindecării, ziua înfrângerii noastre să ajungă ziua glorificării Numelui Său. (vp)

Vești din câmpul Evangheliei

■ Au trecut trei luni de la ultima scrisoare, trei luni în care viața și cotidianul s-au schimbat parcă așa de mult. Starea de Urgență a României a închis bisericile, iar dacă acest lucru a fost ușor depășit de bisericile din oraș, noi la Tuzla, jud. Constanța, sat fiind, am reușit să ne adunăm virtual mai greu la început, dar cu ajutorul Domnului, azi ne adunăm și la biserică, la rugăciune sau individual, pe platforma Zoom, pe telefoanele copiilor fraților, sau împrumutate. Sunt vremuri grele. Am avut de înfruntat depresia sătenilor care au apelat la ajutorul bisericii. Am ajutat cu alimente pe cei ce nu mai aveau ce mânca, și ne-am bucurat că L-am hrănit pe Domnul Isus în felul acesta. Am primit chiar și bilete în poartă prin care ni se cerea mâncare. Rugați-vă pentru noi, pentru cei din Tuzla. Vrem să fim mâinile lui Dumnezeu, ochii Lui, inima Lui, în această perioadă. Fie ca tot ce facem să aducă slavă lui Dumnezeu și să îndreptăm inimile către El. Cu aleasă prețuire,

Beni Lazău, Tuzla

■ Înainte de toate doresc să mulțumesc fraților care iau hotărâri în Societatea Misionara „România pentru Cristos" dar și fratelui pastor Iosif Morcan, care încă odată și-a arătat inima mare de pastor și a privit la nevoia în lucrare.

Mă numesc Achirei Liviu, pastor misionar al Bisericii Creștine Baptiste "Buna Vestire" din Iași. Misiunea mea este să păstoresc două biserici filiale, din două sate aflata la 20-30 de km SE de orasul Iași. M-am întors la Domnul în anul 1991, botezat de pastorul Dinu Pop la 14 iulie 1991, în perioada 1998-2003, am urmat cursurile de telogie pastorală la Universitatea Emanuel Oradea. Am lucrat ca misionar în perioada 2000-2003, în Biserica Baptistă Scânteia, Ciocârlești 2003-2011, pastor misionar al Bisericii Baptiste "Buna Vestire" din Iasi, pentru bisericile filiale, Comarna și Moreni. Sunt doua biserici mici de țară, alternez duminicile și apoi la vizitez de mai multe ori în cursul săptămânii. La Moreni ne adunăm mai mulți, și avem mai multe grupuri de casă care au ca scop ucenicizarea și evanghelizarea, așa că lucrarea se bazează pe foarte multe vizite. În oraș mai particip la un grup de rugăcine în cartierul unde locuiesc unde ne întâlnim săptămânal, aducem înaintea Domnului lucrările biserici din Iași și ale misiunilor, și împreună ne programăm vizitele pentru Cina, la bătrâni și bolnavi.

Cu dragoste și multumire,
pastor misionar Achirei Liviu

■ În ultima lună, după ce s-au impus restricțiile, am format grupuri pe rețele de socializare prin care ținem constant relația cu biserica și cu prietenii bisericii. De câteva ori pe săptămâna, seara, avem timp de rugăciune împreună pe WhatsApp. Acolo îi încurajez pe frați să expună motive de rugăciune, o slujire personală în familia lor și diferite alte încurajări. Avem și mesaje „live" prin care ne adresăm bisericii. Restul timpului l-am dedicat lucrărilor de

După aproape trei luni de interdicții, avem permisiunea la Covasna să ne întâlnim afară unde ne conformăm cu mască și distanțare socială. (Viorel Sîntoiu)

construcție care mi-au furat timpul de familie și orice timp liber. Încerc să fiu echilibrat, îmi știu chemarea dar, presiunile mutării, m-au scos mereu afară din casă. Pentru că resursele sunt foarte limitate nu ne-am permis sa plătim echipe, așa că ne descurcăm singuri. Au mai venit ceva frați de la Sighet, Sat Șugatag și de la noi din Ocnă, care ne-au ajutat zile la rând, benevol. Domnul să le răsplătească tot efortul… Mulțumim lui Dumnezeu pentru purtarea Lui de grija arătată prin dumneavoastră. Ca de fiecare dată, ajutorul financiar ne este de mare folos, având în vedere situația familiei noastre. Ne rugăm în perioada aceasta grea și pentru dvs, frații din bordul de conducere și frații care contribuie pentru sprijinirea lucrătorilor din România, ca Domnul să vă păstreze sănătoși în credință, să vă întărească trupește, să vă umple inimile de pace, de nădejde și de dor în așteptarea revenirii Domnului Isus.

Cu prețuire în Cristos,
Dan Ciutac împreună cu familia bisericii din Ocna Șugatag

■ *Lucrarea de misiune din Ciohorani din jud. Iași:* Am ajuns din nou cu Evanghelia în localitatea Ciohorani. Am întâlnit un grup de oameni și de tineri care povesteau, i-am salutat și apoi am condus discuția spre Hristos. Am observat că oameni au respect deosebit pentru Sfânta Scriptură, de aceea am deschis Biblia și am citit un pasaj. Discuția a fost simplă, pe înțelesul tuturor despre omul care găsește Adevărata Comoară. Spre final am înălțat o rugăciune în care am cerut binecuvantarea lui Dumnezeu pentru ei. Unul dintre rromi ne-a spus că soția lui este din Polonia și că a înțeles mesajul comunicat. Avem prieteni care citesc Biblia, ascultă predici și cântări creștine dar, încă nu sunt născuți din nou. Rugăciunea noastră este să vedem oameni cu adevărat născuți din nou.

Avem mai multe nevoi speciale de rugăciune. Fiica unei prietene din Biserică, Alexandra, a fost diagnoxticată de cancer la sân la vârsta de 24 de ani. Rugăciunea mamei pentru Alexandra este cu lacrimi, și în această încercare vedem o apropiere de Domnul Isus a celor care trec prin încercări.

Slujire binecuvantată din Chișinău. Împreună cu fr. Vitalie Carabeț, fost coleg de Institut, slujitor în Biserica Isus SalvatoruL din Chișinău, am avut parte de două întâlniri. Una a fost în departamentul celor din slujirea

O Poveste cu tâlc

Tatăl meu a fost un bun povestitor. Înainte de plecarea acasă, la ora de rugăciune ne-a povestit o întâmplare reală primită prin fratele Marișescu, un frate deosebit, originar din Banat, pe care mi-l amintesc doar ca un bătrânel din vechea biserică din Petrila, de unde am venit noi. I-am spus tatălui meu când trăia, i-am spus că am să împărtășesc lucrul acesta și cu alții și de această dată vreau să o împărtășesc cu cititorii de la Romania for Christ.

Întâmplarea s-a petrecut pe Clisura Dunării. Îmi amintesc că, în copilărie am mers pe drumul acela, dar acuma cred că nu mai există de cînd a fost construită hidrocentrala de la Portile de Fier și Dunărea a acoperit insula Adakaleh… Dar oricum, întâmplarea s-a petrecut pe-acolo pe undeva. Un grup de țigani lăutari, s-au dus într-un sat îndepărtat de acolo pentru ca să cânte la o petrecere de nuntă. Și au petrecut ei bine acolo, au cântat cu vioara și burduna și țambal și acordeon… și când petrecerea s-a terminat, s-au urcat înapoi în căruță și s-au îndreptat spre casă. Doar că pe la mijlocul drumului, pe un loc sălbatic și părăsit, au fost atacați de o haită mare de lupi. Lupii s-au apropiat de ei și i-au înconjurat. Calul s-a oprit speriat și oamenii din căruță nici ei nu erau mai curajoși…

Nu fuseseră ei prima victimă a lupilor și știau bine că nici ei și nici calul n-au scăpare. Cel mai bătrân dintre ei și cel mai curajos, le zice la un moment dat…

— Măi… tot am cântat noi toată viața… Hai… luați-vă instrumentele și să-i zicem una bună. Dacă tot murim, cel puțin să murim făcând ceva ce am indrăgit toată viața… Și s-au pus lăutarii noștrii pe cântat.

De unde lupii urlau înainte…când a început taraful să cânte, au încetat să mai urle… și rând pe rând s-au întors și au plecat unul câte unul… De la o vreme au putut urni și calul din loc și au ținut-o într-o cântare până au ajuns în satul lor…

Pentru că este ceva cu tâlc, eu mi-am tras "folosul" din povestea asta pentu mine. M-am gîndit de câte ori în viață nu ne simțim încolțiți de probleme ca de o haită haină de lupi…într-o parte urlă o boală, în spate te strâng de gât finanțele, la dreapta te atacă cineva la muncă… și ajungi disperat și nu vezi nici o ieșire. Când ne apucă tremurul și groaza și n-avem unde să mai alergăm sau nu ne mai țin picioarele… să ridicăm mâinile spre cer și să cântăm o cântare de laudă. Cel rău nu suportă să-i aducem laudă Lui Dumnezeu. Urechile lui bolnave nu pot asculta nimic bun... așa că ne va scuti de prezența lui în scurt timp... Și nu uitați că trebuie s-o ținem într-o cântare până ajungem acasă la Tatăl Ceresc... Acolo, și numai

---

Cultului din Moldova, în scurt îndemn pentru timpul de rugăciune. Iar cea de a doua a fost la întâlnirea de tinei a Bisericii Isus Salvatorul din Chișinău. La finalul timpului de închinare a venit un tânăr cercetat de Domnul, cu lacrimi în ochii, a cerut să ne rugăm pentru el deoarece vrea să-L puna pe Dumnezeu pe primul loc în viața lui.

O seară de rugăciune prelungită în Biserica din Fălticeni. Pe lângă ziua de luni care este zi de post și rugaciune cu Biserica, când seara ne întâlnim în câte o familie pentru rugăciune, am avut o seară prelungită de rugăciune în cadrul Bisericii din Fălticeni. Textul de bază a fost din Matei 6:7-15, Rugăciunea Domnească Tatăl nostru. Am început rugăciunea de la ora 19 și am încheiat timpul de părtășie în jurul orelor 23. A fost un timp special în care am pus accentul pe rugăciune. Pentru prima dată un tânăr din Fălticeni a luat parte la un timp de părtășie într-o Biserica Evanghelică. Acest tânăr a fost părăsit de soție, își îneacă necazul în alcool și nu-și găsește liniștea. Am petrecut un timp

acolo vom fi în siguranță deplină.

Tatăl meu a ales atunci pentru noi toți în seara aceea, Psalmul 147. Noi toți avem preferințele noastre în vreme de criză și atunci alergăm la Cuvântul lui Dumnezeu așa cum ne inspiră Duhul Sfânt și fiecare dintre noi experimentăm izbăvirile noastre din necazuri și probleme. Fiica mea Laura, mi-a spus săptămâna trecută că într-una din zilele ei cele mai negre a deschis Biblia și a citit Psalmul 34. Și că de atunci, de câte ori e necajită, citește acest Psalm. Iată câteva versete din el: „Când îţi întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, şi nu ţi se umple faţa de ruşine. Când strigă un nenorocit, Domnul aude, şi-l scapă din toate necazurile lui. Îngerul Domnului tăbărăşte în jurul celor ce se tem de El, şi-i scapă din primejdie. Gustaţi şi vedeţi ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El! Temeţi-vă de Domnul, voi, sfinţii Lui, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El! " (Ps. 34:5-9).

Noi toți avem temerile și durerile noastre dar întotdeauna Dumnezeu intervine și prin intervenția Lui noi putem să vedem dragostea și puterea Lui și să-L onorăm pentru că El este de partea noastră.

El ne întărește pe fiecare prin Cuvântul pus la dispoziția noastră și dacă suntem astăzi biruitori, aceasta pentru că Cel ce ne-a salvat, continuă să lucreze în viața noastră și să ne desăvârșească prin greutățile prin care trecem. Slavă Lui.

Fiica Stuparului

---

cu el în care i-am vorbit de Domnul Isus care poate să transforme și viata lui. A promis că o să citeasca Noul Testament pe care i l-am oferit și că o să i-a hotărârea să-L urmeze pe Domnul Isus. Ne-am bucurat de această biruință. Numele lui este Iulian. Ne rugăm pentru el să aibă parte de o viață nouă.

Vă mulțumesc frumos pentru susținere în rugăciune și financiar. Domnul să vă binecuvinteze cu binecuvântări alese și rugăciuni ascultate.

Cu prețuire sfântă, Stan Ion

■ Iubiți frați! În această perioadă nesigură atât din punct de vedere politic, economic, dar și spiritual, continuăm să ne încredem în Dumnezeu care face ca toate aceste lucururi să lucreze spre binele nostru (Romani 8:28). Chiar dacă bisericile sunt închise, Cerul este deschis și putem să ne apropiem de Dumnezeu cu încredere că El ne ascultă. Continuăm lucrarea de evanghelizare prin grupele mici formate cu frații din biserică, care la începutul anului ne-am propus ca fiecare să-și aleagă cinci oameni din zonă pentru care să se roage și să-i viziteze. În perioada aceasta ei sună aceste persoane și le încurajează din Cuvânt, urmând ca după ce se ridică restricțiile să fie vizitați. Partea de ucenicizare are loc vinerea în grupuri de studiu pe care le avem on-line, și duminica dimineața, când ne întâlnim cu biserica on-line. Ziua de marți în fiecare săptămână este pusă deoparte pentru echiparea misionarilor din zonă. Cu nădejdea că lucrurile vor intra în normalitate, continuăm slujirea noastră lui Dumnezeu. Mulțumim pentru susținere.

Șerban Gheorghe Aurel, Biserica Speranța, Drăgănești-Olt

■ În această perioadă am slujit numai prin telefoane. Ne-am rugat împreună, am predicat, am cântat prin telefon. Lucrarea am făcut-o la Solca, Ilisești, la Căminul de bătrâni, la Humoreni, Stroești, Voroneț, Păltinoasa. Studiile biblice săptămânale au fost fie prin telefon sau în aer liber, despre pildele

Domnului Isus. Avem deja două familii de prieteni care doresc să frecventeze biserica din Ilisești și Solca. Slavă Domnului pentru inimi deschise. Aștept să treacă pandemia aceasta cât mai repede ca să pot merge fără restricții la

oameni ca să-i ating cu mâna și cu Cuvântul Evangheliei, să avem și alți ucenici la Ilisești, unde avem deja două echipe care fac misiune cu mine la Humoreni, Stroești, Păltinoasa, Voroneț, unde avem persoane de contact. Rugați-vă și pentru noi, cei din Suceava, care suntem în stare de alertă, și unde lucrurile deși s-au mai liniștit, sunt mulți oameni infectați, carantinați, și mulți mor zilnic. Dumnezeu să dea înțelepciune președintelui Iohanis și guvernului să-și schimbe prioritățile și să dea libertate de închinare bisericilor. Dumnezeu să se îndure și să dea vindecare țării și libertate bisericilor, ca să ne putem aduna și să slujim cu bucurie, fără piedici. Vă salut cu Psalmul 68:19-20.

Ghe. Greciuc, Suceava

■ În data de 9 martie am avut o întâlnire specială cu surorile din Viișoara și Conacu, unde am invitat prietene din sat. La 23 februarie am găzduit la Murfatlar o reuniune a bisericilor din zonă pentru părtășie și rugăciune. Am continuat pregătirea pentru botez a două suflete din Viișoara și Conacu, botez pe care îl vom avea atunci când se vor ridica restricțiile. Din 10 martie nu ne-am mai putut aduna la adunare, dar avem întâlniri on-line, pe zoom, sau alte programe. Sperăm să se elimine cât mai repede aceste restricții.

Ghiță Sorin, Biserica Betania, Murfatlar, jud. Constanța

■ Am discutat în această perioadă cu diferiți oameni și le-am spus despre planul de mântuire al lui Dumnezeu și despre pocăință. Unuia i-am citit despre porunca să se pocăiască de păcatele lui. M-a ascultat cu atenție și a promis că va veni la adunare. Dar acum nu ne mai putem aduna împreună la biserică din cauza pandemiei. Am vorbit cu un tânăr care ascultă predici pe Internet și citește Biblia, dar încă nu și-a predat viața Domnului. La sfârșitul discuției, a recunoscut că are o inimă împărțită, dar că nu este departe de împărăția lui Dumnezeu. Ne rugăm ca Duhul lui Dumnezeu să lucreze.

Opriș Daniel, Biserica Speranța, Drăgănești-Olt

■ Din data de 16 martie nu au mai fost posibile vizitele personale pastorale la domiciliu și nici adunările în casele de rugăciune. Dar noi păstrăm legătura prin metodele on-line, zoom și prin telefon. Frații din Cercul Misionar Oltenia-Sud vă transmit mulțumirile și recunoștința lor pentru sprijinul pe care îl primesc de la „România pentru Hristos”. Ne rugăm că El să vă binecuvinteze și să vă răsplătească. Vremurile sunt incerte, instabile și deloc încurajatoare, dar cine și-a pus încrederea în Domnul poate privi dincolo de norii care s-au adunat acum deasupra lumii. Ne adaptăm și folosim toate mijloacele

Pacea Lui în timpuri tulburi

"Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte„. (Ioan 14 :27)

În pragul evenimentelor ce aveau să se petreacă cu Domnul Isus, El a decis că trebuie să pregătească pe ucenicii Lui în acest scop ca să nu fie luați prin surprindere și să fie în măsură să treacă cu bine. El le-a spus printre altele: „Să nu vi se tulbure inima, Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine" (Ioan 14:1). Ca să putem trece biruitori prin vremuri grele este foarte important să nu ni se tulbure inima. Pentru aceasta Domnul Isus ne spune că trebuie să avem credință în El. Să avem credință în Dumnezeu și să avem credinșă în Domnul Isus. Credința aceasta ne trece dincolo de orice situație. Și ca să nu ni se tulbure inima, Domnul Isus ne-a lăsat pacea Lui cu noi. Deci credința în Domnul Isus și pacea Lui cu noi este antidotul, este ceea ce nu lasă inima noastră să se tulbure și să se inspăimânte.

De câteva luni de zile trecem prin epidemia numită Covid 19 care a cuprins întreaga lume devenind pandemică. Acest virus care a creat această pandemie nu este altceva decât un virus de gripă normală numit Corona-Virus dar care a fost și este folosit de grupări politice cu interese meschine pentru a semăna panică la oameni cu intenția de ai controla pentru a-și îndeplini agenda lor diabolică. Inima și mintea oamenilor s-a speriat și s-a tulburat atât de mult încât ei și-au pierdut pacea și liniștea și au trecut la tulburiri și frământări sociale la care asistăm în ultimul timp în America și care este o rușine și un dezastru social. Dar nu despre aceasta este focusul acestui articol ci aș dori să prezint și să accentuez pe răul care îl face oamenilor frica sau înspăimântarea, tulburarea inimi și pierderea păcii. Oameni au dat credit mai mare virusului Corona decât lui Dumnezeu, și-au pierdut credința și încrederea în Dumnezeu, și-au pierdut pacea din inimă și au intrat în panică. Toate acestea s-au întâmplat când noi ascultăm mai mult de oameni decât de Dumnezeu. Biblia ne spune nouă că este „Ferice de omul, care își pune încrederea în Domnul, și care nu se îndreaptă spre cei trufași și

---

ca frații să simtă că suntem uniți în Hristos, chiar dacă pentru o vreme suntem în izolare.

Cu stimă, pastor Cornel Filip

■ De la jumătatea lunii martie, suntem cu întreaga țară în starea de urgență, așa că întâlnirile bisericilor au fost suspendate și toți oamenii au trebuit să se distanțeze social și să-și limiteze deplasările doar la cele absolut de strictă necesitate… În perioada aceasta de restricții, ne schimbăm metodele de lucru, mergem înainte și mulțumim Domnului că avem harul să ne întărim spiritual întreaga familie, stând în fiecare dimineață în prezența Domnului, în rugăciune, în Cuvânt, și să cerem putere și har pentru pentru lucrarea la care El ne-a chemat. M-am bucurat de mesajul unei mămici, o prietenă în credință, care frecventa adunarea noastră din Istria, și care ne scrie: „Cred în Domnul, și lângă El nu ne este frică de nimic." — Vă comunic și faptul că sora mea Luminița și-a încheiat alergarea pe pământ la începutul lunii martie. Domnul ne-a ajutat să desfășurăm slujba de înmormântare. Și acest eveniment trist a fost un har deosebit de la Dumnezeu. Mulțumim Domnului pentru tot ce primim de la El.

Daniel Topciu, pastor misionar, Biserica „Harul" - Corbu, Constanța

mincinoși." (Psalmul 40:4) Realitatea care am subliniat-o mai sus este de fapt rezultatul faptului că noi ne-am "îndreptat" spre cei trufași și mincinișii acestui veac să ascultăm ce ne spun ei. Eu scriu aceasta pentru mine căci am ascultat de mincinoșii acestor zile și m-a coplașit frica și de hainele de pe mine. Am crezut că sunt primul dintre păcătoși, și sunt, dar am primit încurajare de la prieteni ca mine și am înțeles căci aceasta este în natura noastră umană.

Domnul Isus însă, a lăsat pacea Lui cu noi, și ne-a dat-o nouă. Noi trebuie să ne îndreptăm spre El nu spre mincinoșii și trufașii zilelor noastre care ne spun orice numai să ne sperie și să ne controloze. Domnul Isus a spus că El ne dă pacea Lui dar nu ne-o dă cum o dă lumea. Este o atenționare în plus să nu căutăm pacea Lui Isus la lume. Eu m-am convis acum că toți sunt niște
mincinoși și au agenda lor. Ce să facem?

Apostolul Pavel ne spune ce să facem. „Nu vă îngrijorați de nimic, ci în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștiința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă v-a păzii inimile și gândurile în Christos Isus." (Filipeni 4:6-7) Acest pasaj este extraordinar pentru vremurile noastre, pentru cei care acceptă faptul că au nevoie de pacea lui Dumnezeu. Această pace nu o găsim la lume, nu poate să ne-o dea lumea și nici liderii ei fiindcă nu o au nici ei. Este pacea lui Dumnezeu care întrece orice pricepere.

Vrei să ai această pace? Și eu vreau. Trebuie să începem de la simpla recomandare, "nu vă îngrijorați de nimic"; tot ce ne îngrijorează să aducem la cunoștiința lui Dumnezeu prin rugăciuni și cereri cu mulțumiri. În această simplă frază există ceva profund la care vreau să atrag atenția. Expresia - cu mulțumiri - este secretul reușitei, al răspunsului. Biblia ne spune că dacă cerem ceva de la Dumnezeu, în numele Domnului Isus, să credem că am și primit și-l vom avea. Credința că am primit ceea ce cerem este dovedită prin atitudinea și exprimarea mulțumirii noastre. Practic vine cam așa: Doamne Dumnezeule eu am nevoie de pacea Ta, te rog să-mi dai pacea Ta aceea pace care întrece orice pricepere. Doamne eu îți mulțumesc pentru că mi-ai dat pacea ta deja, Amin. Am un mare exemplu pentru aceasta în soția mea pe care tot timpul o aud vorbind "singură" prin casă, bucătărie, baie, garaj, oriunde se află - mulțumesc Doamne Isuse - . Numai ea știe pentru ce îi mulțumește, pentru ce a cerut de la El.

Răspunsul este sigur fiindcă această rugăciune este după voia lui Dumnezeu. În concluzie vreau să amintesc aici faptul căci, pacea lui Dumnezeu care întrece orice pricepere ne v-a păzii inimile și gândurile în Christos Isus . Aceasta este ceea ce avem nevoie noi toți în aceste vremuri atât de tulburi și frământate. Atâtea gânduri rele și morbide ne trimite cel Rău în mintea noastră în aceste vremuri pandemice și aceasta este rezultatul anxietății și tot felul de depresii și tulburări psihologice. Această realitate este atât de gravă încât pe unii îi duce până la sinuciderea lor inșiși sau uciderea altora. Am văzut exprimarea nebuniei altora care dau foc la ce întâlnesc în cale, sparg și distrug tot din calea lor. Acestea sunt realități pentru oamenii fără Dumnezeu care-și pierd mintea fiindcă nu au pacea lui Dumnezeu în inima lor. În final am aici un cuvânt pentru cei care simt chemarea să facă ceva în acest context teribil. Și aceasta este chemarea tuturor urmașilor lui Christos care a spus: "Cum m-a trimis pe Mine Tatăl așa vă trimet și Eu pe voi". Da, așa a zis Domnul Isus și tu și eu avem acea Mare Însărcinare la dimensiunea noastră individuală. Lumea în care trăim noi are mare nevoie de mărturii vii ale oamenilor lui Dumnezeu pentru că sunt foarte mulți care se pierd în întunerec, în păcat, în răutatea lumii. Dacă vrei să vezi ce poți să faci și tu, contactează Organizația Romania For Christ și precis poți fi folosit spre slava lui Dumnezeu.

Zach Ploscaru, Fremont, Calaifornia

(Continuare la numărul anterior).....Episodul VI

Ironia lui Dumnezeu, Serviciul Militar la Securitatea Comunistă

De la data căsătoriei, tata n-a mai menționat nimic în notițele lui până în 1950, cînd el spune că: „În 1950 am plecat militar și mi-am satisfăcut serviciul militar în 1952 la Securitate, Centrul de instrucție Dumbrăveni, Batalionul intervenție Dej și regimentul I Pază Canal Dunăre Marea Neagră. La Cernavodă am fost lăsat la vatră la 22 Aprilie 1952 ..." Când ne uităm atenți la însemnările tatălui despre serviciul lui militar, și avem cât-de-cât cunoștință despre orgiile istoriei României după Al Doilea Război Mondial, cuvintele: Securitate, Dej, Canalul Dunărea-Marea-Neagră, trebuie să ne cutremure. Aceste cuvinte au devenit simboluri ale terorii și orgiilor comuniste. Avem aici un tânăr de 22 de ani aruncat în vâltoarea nebuniei unui regim politic sălbatec, sau mai bine zis demonic, care după Al Doilea Război Mondial și-a asumat toate prerogativele puterii și a trecut la așa-zisa „curățare a țării de elementele burgheze și de dușmanii din interior ai poporului român". Acest slogan comunist le-a dat mandatul și împuternicirea să înlăture din calea lor toată opoziția. Prin această „curățare" au exterminat în masă toată crema societății românești, ca să elimine opoziția și să restructureze întreaga societate.

La Securitate, la Dej, la Dumbrăveni la Cernavodă, tatăl meu a făcut școala aceea superioară care i-a deschis și pregătit inima pentru transformări radicale ale sufletului său și l-a ajutat să înțeleagă perfect de bine care urmau să fie într-adevăr dușmanii lui pentru restul vieții. Acolo Dumnezeu i-a deschis orizontul, i-a întărit sufletul, i-a dat curaj, l-a instruit și l-a înarmat cu însăși tehnica și tactica dușmanului. „Dacă nu aș fi făcut armata la Securitate, obișnuia tata să spună, nu aș fi supraviețuit persecuției lor și nu mi-aș fi cunoscut dușmanul în toată nebunia lui."

Pe parcursul acestei lucrări vom vedea și modul cum mâna lui Dumnezeu a fost cu tata. Dumnezeu are sarcasmul și ironia Lui. El a „spus" comuniștilor în 1950 să-l ia pe Ploscariu Haralambie și să-l instruiască cu cele mai speciale trupe ale lor, fiindcă are nevoie de el puțin mai târziu. Astfel, comuniștii l-au instruit pe tata cu trupele lor de Securitate și l-au predat lui Dumnezeu să-l folosească pentru misiunea Lui în Oltenia. Aceasta este ironia lui Dumnezeu.

Urgiile, nebuniile și grozăviile la care a fost martor ocular în cei doi ani de armată l-au făcut pe tata să urască comunismul din toată ființa lui. Cum comunismul s-a identificat ca ateism, tatăl meu și-a deschis inima pentru Dumnezeu și a devenit un luptător devotat împotriva ateismului. O însemnare pe marginea notițelor lui se adresează copiilor lui și spune așa: „Lupta tatălui vostru împotriva ateismului din Mehedinți, 1953-1966".

Această experiență a lui din armată și lupta spirituală cu aceste forțe ale întunericului i-au ridicat tensiunea foarte mult și a trebuit să o țină sub control cu madicamente timp de mulți ani ai vieții sale. A trăit să vadă prăbușirea lor, și aceasta a fost cea mai mare satisfacție a lui. El a fost convins că Securitatea nu era unelta de apărare a poporului român, ci mașinăria de protejare a comunismului ateu, de ducere la îndeplinire a nebuniilor comunismului și exterminarea elitei poporului român…

(v-a urma în numărul viitor).

Din cartea „Haralambie Ploscariu — Un om simplu cu o chemare înaltă"
Editura Agape, Făgăraș,România, pg.47-48

MISIONĂM…
SAU DEMISIONĂM ?

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit,. dar cine nu va crede, va fi osândit" (Marcu 16:15-16)

Toți cei ce au ascultat chemarea Domnului Isus, „Veniți la Mine", trebuie să asculte și cuvintele: „Duceți-vă în toată lumea…" Toți trebuie să fie misionari. Așa au făcut urmașii Domnului Isus. Așa a ajuns creștinismul până la noi. Trimiterea este pentru toți. În biserica primară n-a existat o castă preoțească, n-a existat ierarhie, ci toți au fost frați. Preoția aronică cu odăjdii nu a trecut la creștinism, căci preoții aceia trebuiau să fie numai evrei din seminția lui Levi. În Biserica Domnului Hristos este preoția universală, adică fiecare credincios are dreptul să se apropie de Dumnezeu și să aducă jertfe de mulțumiri și mijlociri. Iată ce a scris apostolul Petru: *„Voi sunteți o semințe aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat de la intuneric la lumina Sa minunată"* (1 Petru 2:9). La fel și apostolul Ioan a scris: *„a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu* (Apoc.1:6). Menirea noastră este „să vestim puterile minunate", să fim misionari.

Ce facem noi? Misionăm sau demisionăm?

După ce apostolii Petru și Ioan s-au întors de la închisoare, găsim scris că s-au rugat „și toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală" (Fapte 4:31). Chiar și după ce a început prigoana, toți afară de apostoli s-au împrăștiat, de la Ierusalim și „mergeau din loc in loc și propovăduiau Cuvântul" (Fapte 8:4). Deci, spuneau altora despre mântuirea prin Hristos Domnul. Ei nu au tăcut. Ce facem noi azi: misionâm sau demisionăm ?

La un congres mondial al Baptiștilor prin decada anilor 1860, când Gerhard J. Oncken a dat raportul a spus că în Germania sunt 7000 de baptiști. Atunci i s-a pus întrebarea „Câți misionari aveți?" Și el a răspuns: „Șapte mii, căci fiecare baptist este un misionar". Așa a fost atunci, dar azi? Noi ce facem? Misionăm sau demisionăm ?

Altă dată frații noștri Florian, Igna, Savu Păteanu, Vicaș, Țirban, Gheorghe Slev, Silvestru Ungureanu, Vasile Vanci, Gheorghe Vărșăndan, Ilie Mariș, Atanasie Pascu, Mihai Munteanu, Radu Tașcă, Avram Barbu și atâția alți înflăcărați misionari, fără multâ școală, fără libertate, fără mijloacele de călătorie de azi, își puneau Biblia în traistă și pe jos, apostolește, mergeau și predicau Evanghelia. Nu erau clădiri majestice, nu aveau organizații, nu aveau coruri sau fanfare, ca să facă concursuri de întrecere sau serbări de paradă, dar au avut jarul Iăuntric închis în oase, care îi făcea ca și după ce erau zdrobiți în bătăi, să meargă înainte și să spună sărmanilor păcătoși despre minunata mântuire pregătitâ pe Calvar, și oamenii cu lacrimi se întorceau la Dumnezeu. Ce facem azi: misionăm sau demisionăm? Înapoi la viața de rugăciune de la început.

O, Doamne, ridică și azi prin Duhul Sfânt, oameni cu mare har, care să încoloneze pe cei mântuiți la MISIUNE

Pitt Popovici
(articol preluat din arhivă)

Sărbătoarea de 25 de ani de la înființarea Bisericii Baptiste din Bicaz Chei

Serviciu de închinăciune la Ipotești, jud. Suceava

ROMÂNIA PENTRU HRISTOS
P.O. Box 2329, Pleasant Hill, California 94523
„Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său!” (Luca 10:2)